

je velika kot osel, ali vitkejše postave je. Po vsem životu je lepo progasta. Prav podaje se taka vprega.

Fotografije, ki ste mi jih doposlali, razveselile so me na vso moč. Skoro vsak večer jih pregledavam. Vzlasti me je prekvapila podoba Vaše hčerke. Naj se jej sreča vedno smehlja. Da bode imela od mene spomin pošiljam Vam s tem listom demant. Dajte jej ga vsaditi v prstan. To je prvi demant, ki sem ga izkopal ob bregu vaalskem. Ne dajte ga brusiti, saj je dosta svetel. In kakor ta kamen ne pride ob svetlobo, tako naj tudi srce njeno ne pride ob ljubezen k rodnej zemlji in slavnemu českemu narodu!

Vaš

C. P.

144.

Obraz pouličnega življenja. Meeting. K. Mauch.

V New-Rushu 1873.

Prejel sem Vaš list in ga čitam skoro vsak večer.

Veseli me, da je demant srečno prišel v Vaše roke. Kopljem in iščem demantov po starej navadi. Ali delo je čedalje mučnejše. Tla, kjer kopljem, trda so tako, da se mi orodje pogosto krha in lomi. Tudi roki me bolite, ognojeni ste, toraj imam obvezani, če ne bi ne mogel skoro nič delati. Vendar živim mirno in ugodno, imam hišico s cinkovega pleha in dobro postelj.

Dr. Holub se je povrnil s potovanja k Vaalu. Bil je v Klipdriftu, Gong-Gongu, Delportshopu in še drugej, to je v onih krajih, kjer sem jaz dalje časa za demanti ril, ali brez pravega uspeha. Pripoveda mi, kako se mu je godilo in koliko skušenj si je nabral na potovanju. Obžaluje, da ni poslušal mojih nasvetov. Pravil sem mu, naj ne potuje s konji ali mezgi v pustinje afriške, ta žival ni vstvarjena za te kraje, pač pa vol. Doktor hoče ostati tu več mesecev in zdraviti ljudi. Ob enem se hoče pripravljati za daljšo pot na sever. Dosedanje skušnje mu bodo prav hodile na potovanju k Zambeziju. Ali ob Zambeziju se nekda tudi z voli ne opravi nič, in to radi neznatne muhe, ki jej velé tsetse. *) Za obadom te muhe voli poginejo.

Pred tedni je zopet počil glas, da so v Lydenburgu zadeli na bogate žile zlata. Koj se je vzdignilo na tisoče ljudi in so drli tje sreče iskat. Tudi mene so zasrbele pete, malo je manjkalo, da se nisem spustil za njimi. A sedaj se vračajo vsi potrti in nejevoljni. Sprevidel sem, da je bilo vse sama sleparija. Kdor nima zadostne skušnje, dade se zapeljati in odreti do belih kosti.

Naj Vam opišem tukajšno življenje. Mesto je razsežno. Hiš je vsakojakih: platnenih, lesenih, plehatih in zidanih. Tudi cerkvic imamo več, vsako veroizpovedanje ima svojo. Mnogo je tudi gostilnic in prodajalnic. Stanovnikov je do 20.000, in so prava pisana zmes. Mnogo

je diggerjev, komedijantov, potepuhov, takov, malopridnih žensk, belih, rumenih in črnih, lepih in grdih. S kuharstvom in zelenjadarstvom se ukvarjajo večinoma Indi. Evropejke hodijo ponosno, šopirijo se kot pavi. Toileta jim je dragocena, da v Parizu in v Londonu ne vidiš skoro dragocenejše. Tu se ziblje mlada krasotica, oblečena po najnovejši modi, in na glavi jej stoji operesen klobuk. Ako je doideš in pogledaš v obraz, imaš pred seboj kafersko deklino. Tam stopa gizdalín. Ima na sebi frak, cilindar, snežnobel ovatnik in lepe črevljičke. V roki drži gibično palico, s katero sem in tje šviga. To je bogat pokristjanjen Kafer.

(Dalje prihodnjič.)

Politične stvari.

Iz državnega zbora.

V četrtek in petek (dne 12. in 13. decembra t. l.) bile so v državnem zboru viharne seje, v katerih je hotela opozicija z doktor Plener-jem načelu zopet enkrat poskusiti, ali bi se stanje sedanje vlade ne dalo spodkopati ali vsaj omajati.

Manjšina državnozborna poprijela se je prilike razprave začasnega budgeta (za prve tri mesece prihodnega leta) v ta namen, ker je že to stara navada, da se sme pri budgetni razpravi govoriti o čemerkoli.

Prvi dan te razprave oglasil se je k besedi poslanec Steinwender kot zastopnik nemško-narodne stranke z izjavo, da on s svojimi somišljeniki glasuje proti privolitvi.

Prav to proglasil je v imenu združene nemške levice dr. Plener, toda ta ni omejal svojega govora za na suhoparno izjavo, temveč je govoril obširno in strastno z mnogimi napadi na vlado in videti je bilo, da hoče zlit iz sebe ves oni žolec, ki se mu je nakopičil vsled svoje odsotnosti iz češkega deželnega zbora.

Omeniti nam je, da je večina državnega zbora tudi pri tej priliki storila se krivo svoje stare taktične napake s tem, da je vsa hitela k govorniškemu prostoru Plenerjevemu, ter ga, kakor Bog vedi koga, poslušala z po vsem nezasluženo pozornostjo, ne da bi bil izmed večine kedo zinil besedico.

Plenerju odgovoril je takoj dr. Rieger, kot ona oseba, katero v to naravno veže njegovo dostojanstvo med češkimi poslanci.

Dr. Rieger pečal se je z onim predmetom, kakor Plener: s češkim državnim pravom, s kronanjem češkega kralja in pa s pogajanjem Čehov in Nemcev na Češkem.

Rieger odgovarjal je zmerno, skoraj da prezerno, ker bil je vsled Plenerjevega govora razburjen in videlo se mu je, koliko si je prizadeval ostati miren. Vtis Ri-

*) Tsetse. „Novice“ št. 271, I. 1889.

gerjevega govora bil je zelo dober; vendar pa ima vsa ta akcija nasproti oni gospodi, katera na Češkem svoj čas ni poznala drugačega ravnanja kot zasedno stanje, zaperanje časnikarjev, vlivanje zadovoljnosti v ljudstvo po trumah dragoncev, — veliko napako, da se vodi s češke strani potom obrambe. To ravnanje ne vodi do zaželjenega smotra. Ljudi, kateri načeloma svoje volče kože skrivajo z ovčjimi, — ki nočejo družega, kot nasilstvo nad drugimi narodi, ki nimajo obstanka razun v razporu, s takimi ljudmi treba govoriti odločneje, ne bati se njihovega pretenja, s takimi ljudmi mora človek govoriti z brezovo šibo v roki, sicer ga ne bode nikdar vspeha.

Lepo videti je bilo soglasje med staro in mladočehi, katero je naglašal klubov načelnik mladočehov dr. Engel rekoč, da se po vsem strinja z načeli dr. Riegerjevimi. Ker je bil tisti popoludne pogreb nemškega pisatelja, pretrgalo se je zborovanje že ob 1/2 2 in drug pomenljivejši del te razprave odložil se je na drugi dan v petek dopoldne ob 10. uri.

Drugi dan borbe končal se je s sijajno zmago desnice in z popolnim poramom Plenerjevim.

Deželni zbor kranjski.

Poročilo deželnega odbora s katerim se predlaga načrt zakona o doneskkih dežele kranjske, deželnega stolnega mesta Ljubljane in zemljiških posestnikov Ljubljanskega močvirja k troškom osuševanja Ljubljanskega močvirja.

Slavni deželni zbor!

Združenemu prizadevanju visokega c. kr. poljedelskega ministerstva, c. kr. deželne vlade, močvirskega odbora ter podpisanega deželnega odbora posrečilo se je, leta 1879. za osuševanje Ljubljanskega močvirja pričeta pripravljalna dela letos dognati tako daleč, da se je s pridržkom merodajnega odobrenja visokega c. kr. poljedelskega ministerstva po eni strani sprejel gotov načrt za osuševalna dela ter da so se za to velevažno izboljševalno podjetje s pridržkom državnega doneska, o katerem se je zjediniti še z visoko c. kr. vlado in k terega je določiti zakonitim potom, prispevki drugih udeleženih faktorjev načelno toliko zagotovili, da je po mnenji podpisanega deželnega odbora mogoče podati primerno gradivo za zakonodalno sklepanje.

O dozdej zvršenih pripravljalnih delih za osuševanje, katero se bo menda zdaj kmalo pričelo, omenja se v kratkem sledeče:

Na podstavi deželnega zakona z dne 23. avgusta 1877, dež. zak. št. 14, ustanovljeni glavni odbor močvirski, kateremu je bil posebno nalog, skrbeti za vzdrževanje osuševalnih del, ki so se zvršila v letih 1860 do 1868,

čutil se je vsled povodenj, ki so od leta 1878. naprej začele zopet nevarno pretiti močvirju, prisiljenega, to reč natančneje pretresovati ter skrbeti, da se uzroki te nepričakovane prikazni pozvedo po strokovnjakih, ter dobodo sredstva, s katerimi bi bilo mogoče to veliko nevarnost odpraviti trajno.

V to svrhu bila je s krepko pripomočjo visokega c. kr. poljedelskega ministerstva sklicana euketa strokovnjakov, sestavljena iz najimnitnejših vodnih tehnikov in kulturnih inženirjev tu in inozemstva, namreč iz gospodov: c. kr. višjega stavbinskega svetnika Indra z Dunaja, Cesare Salvinia inženirja iz Milana, Dr. Raf. Vicentinia potrjenega civilnega inženirja iz Trsta in Ivana pl. Podhagsky-a potrjenega civilnega inženirja z Dunaja.

(Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Državni zbor, pred božičnimi prazniki zbran samo za primeroma kratek čas, obeta postati tudi v tem kratkem zasedanji pomenljiv. Pred vsem čujemo, da so slovenski poslanci že zopet dogovorili način in bližne smotre svojega delovanja, in so delovanje dejansko tudi pričeli. Dalje pa prišlo je v razpravo ono vedno pereče češko vprašanje, katero branijo češkega naroda zastopniki, nasproti pa vedno večje ovire stavijo pristaši nekdanje ustavo-verne stranke na Češkem. Z veliko samozaupnostjo naskočil je vodja nemške stranke sedanjo vlado v sejah minulega tedna, pa sme se v njem reči po domačem pregovoru: „domu pa pripesku s krvavo glavo.“ Plener izjavil je, da njegova stranka sedanji vladi ne privoli začasnega budgeta, ravno to izjavil je Steinwender glede svoje stranke; in konec tega mogočnega pretenja bil je ta, da se je ta budget privolil z 139 glasovi proti 88, toraj z večino 51 glasov, kakoršne sedanja večina ni bila vajena.

— Kardinal Gangelbauer, nadškof dunajski, rojen 21. avgusta l. 1817, umrl je minulo soboto popoldne na Dunaji po daljni plučni bolezni. Pogreb je danes.

— Cesarski svetovalec Murnik podal se je minulo nedeljo na Dunaj v opravkih glede dunajske kmetijske in gozdarske razstave prihodnega leta in pa v zadevah dolenjske železnice.

— Influenca imenujejo zdravniki novo nalezljivo bolezen, katera že mnogo let pohaja po vsi Evropi in se pri nas imenuje splošno le prehlajenje, v nemškem pa Grippe. Kaže se v tem, da obolelega zelo hudo boli glava, posebno čez čelo, bole ga posamezni deli života sedaj tu in hipoma drugod, bolnika kuha vročina in zopet prevzema ga mraz, tudi želodec se vzdiguje in boli grlo. Vsa bolezen ne traja nad 4—5 dni. Bolezen